

myndigheder, og at tilvejebringe mulighed for, at mæglingens myndighed, hvor en videregående mæglingens virksomhed er indiceret, kan udsætte mæglingens forsøget og samtidig opfordre parterne til frivilligt at søge bistand hos en institution, der kan foretage en nærmere undersøgelse af forholdene og rådgive og yde hjælp (betænkningen side 160-61). Arbejdsudvalget gennemgik i sin indstilling de eksisterende familierådgivningsinstitutioner, herunder familierådgivningen på Koføeds skole, familierådgivningsklinikkerne under Landsforeningen for Mentalhygiejne, familierådgivningskonsultationen under Mødrehjælpsinstitutionen i København og de i forsorgslovgivningen nævnte børnerådgivningsklinikker (betænkningen side 161-62). Endvidere omtalte arbejdsudvalget — uden at tage noget definitivt standpunkt — spørgsmålet om etablering af særlige familierådgivningsinstitutioner, eventuelt i tilknytning til eller ved udbygning af allerede eksisterende institutioner (betænkningen side 162).

Ægteskabsudvalget henviste i betænkningen side 96-97 til disse undersøgelser og foreslog derefter gennemførelse af den regel, der er optaget som § 47, stk. 3, i det foreliggende lovforslag.

3. Efter denne bestemmelse fastsætter justitsministeren regler om mægling og kan fastsætte frister for mæglingens afslutning og træffe bestemmelse om, at rådgivning i en familierådgivningsinstitution skal kunne træde i stedet for mægling.

I en om ægteskabsudvalgets lovudkast afgivet udtalelse af 22. april 1965, som tidligere er tilsendt folketingsudvalget, har direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen redegjort dels for de under børne- og ungdomsforsorgen anerkendte rådgivningscentre, dels for familievejledningsordningerne.

Socialministeriet har i skrivelse af 27. februar 1969 til justitsministeriet udtalt:

„I skrivelse af 14. februar 1969 ... har justitsministeriet ... udbedt sig en udtalelse om betydningen af bestemmelsen i lovforslagets § 47, stk. 3, om eventuel rådgivning i en familierådgivningsinstitution i stedet for mægling på baggrund af den udbygning af familierådgivningsinstitutioner, der har fundet sted siden 1965.

I denne anledning skal man bemærke, at

der på nuværende tidspunkt er anerkendt 7 rådgivningscentre for børne- og ungdomsforsorg i henhold til § 61 i loven af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg. Da disse centres virksomhed består i dels på foranledning af børne- og ungdomsværn, dels på foranledning af forældre at foretage undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder, og da centrene kapacitet udnyttes fuldt ud til varetagelse af denne opgave, således at der endog ved flere centre er ventelister, må det skønnes, at centrene ikke i deres nuværende form er i stand til at påtage sig rådgivning i forbindelse med ægteskabssager.

For så vidt angår de familievejledningsordninger, der omhandles i kap. 3 i loven om børne- og ungdomsforsorg, kan bemærkes, at der på nuværende tidspunkt er anerkendt så mange ordninger efter lovens § 19, at langt den overvejende del af landets befolkning er omfattet af en familievejledningsordning. Imidlertid har behovet for familievejledning vist sig at være så stort, at familievejledningsordningerne i deres nuværende form ikke vil kunne påtage sig opgaver, der går ud over den i lovens § 18 omhandlede vejledning og støtte til familier med børn.“

4. Der er endnu ikke i ministeriet taget skridt til udfærdigelse af de regler om mægling, der skal fastsættes i medfør af lovforslagets § 47, stk. 3. Efter de nu foreliggende oplysninger må det antages, at en udnyttelse af den i udvalgets spørgsmål omtalte myndiggørelse for justitsministeren ikke bliver aktuel i den nærmeste fremtid.

Spørgsmål 28:

Vil forslaget § 47, stk. 4, efter ministerens mening kunne udgå af lovforslaget?

Svar:

1. Hvis en ægtefælle trods tilsigelse fra vedkommende myndighed undlader at give møde til mægling eller vilkårsforhandling, kan vedkommende overøvrighed efter § 76, stk. 5, i den gældende ægteskabslov pålægge ægtefællen en bøde fra 10 til 500 kr., der tilfalder vedkommende kommunale kasse.

2. Ægteskabsudvalgets særlige arbejdsudvalg vedrørende mægling fandt, at udeblivelse efter tilsigelse til mægling fortsat burde kunne medføre bødestraf, idet mæg-